

Gyóni Géza:
ÁLMOK

Ha a robotban kimerülve
Párnámra hajtom bus fejem,
Lelkemre mintha galamb ülne,
Te édes képed megjelen.

A fényes álmok a tiéid
Azokat mind neked adom -
Álmodja bár a lelkem végig
Selyempárnán vagy kőpadon.

És álmodom selyemhajaddal,
Karod szeliden átölel...
De virrad. Ujra itt a hajnal.
Varázsos kép, búcsúzni kell!

Elűzlek, mint a nap az égről
A fényes hajnalcsillagot -
Habár a fájdalom terhétől
Napestig összeroskadok.